

РЕШЕНИЕ

№ 3093

гр. София, 10.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 14.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **12436** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 на Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр.чл.38, ал.6 от Закона за защита личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК] срещу Решение № Ж 279/2013 г. от 27.11.2013 г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което е обявена жалба, с рег. № Ж- 279 от 15.07.2013 г., подадена от Г. М. Д. срещу [фирма], за основателна и на [фирма], в качеството на администратор на лични данни, на основание чл.42, ал.9 от ЗЗЛД, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за това, че не е предприело необходимите технически и организационни мерки по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, с което бездействие е допуснато адаптиране личните данни на Г. М. Д. към друг формуляр/бланка за разкриване предлаган от дружеството продукт, а именно разплащателна сметка, с искане да бъде отменено, а при условията на евентуалност-изменено, като бъде намален размера на наложената имуществена санкция. Иска се и присъждането на направените за съдебното производство разноски. Наведените основания за оспорване са за противоречие с материалния закон, несъответствие с целта на закона и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила-чл.146, т.4, т.5 и т.3 от АПК. Конкретните доводи в подкрепа на осъществяването на релевираните основания за незаконосъобразност са, че жалбоподателят бил изпълнил задължението си по чл.23, ал.1, във вр с чл.23, ал.4 от ЗЗЛД, като приел Правила за обработване на лични данни, в които били въведени три нива на класификация на обработваните от Банката данни, както и въведени и прилагани функционални мерки за защита на личните данни. По

отношение на личните данни от регистър Клиентска картотека, каквито били и обработените лични данни на жалбоподателката в административното производство при погрешното откриване на сметка на 28.06.2013 г., в банката била приета и действала допълнителна Инструкция за технически и организационни мерки и допустимия вид на защита на личните данни. В тази връзка, като не изследвала и не събрала доказателства за приетите от банката вътрешни актове, регламентиращи реда за обработка на личните данни, ответната комисия допуснала съществено нарушение на административно-производствените правила, изразяващо се в неизясняването на релевантните за случая факти; Отделно от това, извършената обработка на личните данни на жалбоподателя в административното производство-Г. Д. при разкриването на разплащателна сметка на 28.06.2013 г. не осъществявало нито един елементите на неправомерно въздействие върху личните данни, посочени в чл.23, ал.1 от ЗЗЛД. Г. Д. била клиент на банката, в качеството си на титуляр на банкова сметка-срочен депозит „На разположение“, открит на 14.06.2013 г. по силата на сключен договор между тях. По силата на сключения договор и разпоредбите на Общите условия на банката на банката за платежни услуги на физически лица, банката е придобила и обработва правомерно личните данни на жалбоподателката в административното производство. Погрешното копиране на получените и обработвани правомерно данни при разкриването на сметка на 28.06.2013 г. не било обработка на тези лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Това било така, защото тези данни били използвани за изготвяне на договор за банкова сметка, но такъв не бил подписан нито от банката, нито от Г. Д.. Личните данни на Д. не били унищожени случайно или незаконно; не били изгубени; до тях не бил осъществен неправомерен достъп, изменение или разпространение, нито били обработвани незаконно по какъвто и да било начин, поради което извода на КЗЛД за допуснати нарушения на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД от страна на банката бил в противоречие с материалния закон и в разрез с неговата цел. Искането за намаляване размера на наложената имуществена санкция, направено при условията на евентуалност, ако съдът намери, че е налице извършено нарушение, е аргументирано с обстоятелствата, че са нарушение правата на едно физическо лице и че банката не била санкционирана преди за извършени нарушения на ЗЗЛД. Доколкото не били засегнати каквито и да било лични или имуществени права на жалбоподателката, необосновано на банката била наложена имуществена санкция в максималния ѝ установен от закона размер-5000 лева. Предвид посочените обстоятелства, санкцията следвало да се определи в минималния ѝ размер от 500 лева. В срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр.чл.152, ал.1 от АПК, КЗЛД не депозира писмен отговор-становище по жалбата.

В о.с.з. пред АС-София град, банката-жалбоподател се представлява от юрисконсулт Н., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът-КЗЛД се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Г. М. Д. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспореното решение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

КЗЛД е била сезирана жалба, с рег. № Ж- 279 от 15.07.2013 г., подадена от Г. М. Д. срещу [фирма], с твърдения, че няколко дни, преди подаването на жалбата, е разбрала за открита сметка на нейно име в [фирма] - клон [населено място]- сметка с № [банкова сметка], наименование "Нов комфорт" и дата на откриване 28.06.2013 г. Жалбоподателката е изложила, че не е подписвала договор с [фирма], за откриване на тази сметка, респективно не е знаела за нейното съществуване. След узнаване за нейното наличие, Д. поискала от банката да ѝ бъде предоставен сключения договор и да получи обяснение за случилото се. Служител на банката ѝ заявил, че договора за сметка № [банкова сметка] не може да ѝ бъде предоставен, тъй като липсва в регистрите, в които се съхраняват откритите сметки. След телефонно обаждане, на Д. било обяснено, че е допусната техническа грешка от служител на [фирма] и сметката не е закрыта, тъй като разкрилият е служител е в отпуск.

Комисията е приела жалбата за допустима, като съобразена с изискванията на КЗЛД и Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, съдържаща необходимите нормативно определени реквизити, подадена при наличието на правен интерес, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и в обхвата на компетентността на комисията.

Въз основа на становищата на страните и събраните в административното производство доказателства, КЗЛД приела за установено от фактическа страна, че на 28.06.2013 г., в клон на [фирма], находящ се в [населено място], [улица], личните данни на Г. М. Д. са били обработени по допълнителен начин, различен от този за който са били събрани, чрез разкриването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № [банкова сметка] от 28.06.2013 г. Откритата на 28.06.2013 г. платежна сметка на г-жа Д., е открита без основание и е закрыта на 03.07.2013 г., като няма извършени операции или осчетоводявания по нея.

При така приетата за установено от фактическа страна, от правна страна, като се е позовала на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно който личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, както и на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, КЗЛД извела изводи, че правното основание за обработване на личните данни на Г. Д. е било само и единствено, в качеството ѝ на картодържател на кредитна карта и внесен депозит в Банката, но не и за сключването на Договор за разплащателна сметка на физически лица № [банкова сметка] от 28.06.2013 г. Тези факти КЗЛД е квалифицирала като нарушение на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, съгласно който администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В конкретния случай, служител на О. АД, не било предприел необходимите технически и организационни мерки, поради което личните данни на Г. М. Д. са били обработени за сключване на Договор за разплащателна сметка на физически лица № [банкова сметка] от 28.06.2013 г. Тези действия съставлявали неправомерно обработване на лични данни по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД.

При определяне размера на наложеното с оспореното решение наказание, КЗЛД се

позвала на характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга; обстоятелството, че са нарушени правата на едно физическо лице, както и че нарушението на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД е първо за О. АД и въз основа на тях индивидуализирала наложената имуществена санкция в максималния, установен в санкционната разпоредба на чл.42, ал.9 от ЗЗЛД размер-5000 лева.

Р. е подписано с особено мнение на един от членовете на КЗЛД, който е изразил несъгласие с квалификацията на извършеното нарушение по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, вместо по чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Аргументирана е тезата, че установените факти сочат на обработване на личните данни Г. Д. по допълнителен начин, различен от този, за който са били събрани, чрез разкриването на договор за разплащателна сметка на физически лица № [банкова сметка]. Правното основание за обработване на личните данни на Г. Д. било единствено и само, в качеството ѝ на картодържател на кредитна карта и внесен депозит в банката, но не и за сключване на договор за разплащателна сметка.

Оспореното решение е незаконосъобразно

Издадено е от компетентен орган-КЗЛД, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите реквизити по ал.2- наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпи

Спазени са административнопроизводствените правила, на страните е дадена възможност за представяне на становища и доказателства и след анализ на събраните доказателства, фактичката обстановка, въз основа на тях е правилно установена от ответната комисия.

Разпоредбата на чл. 2 от ЗЗЛД определя като лични данни всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно легалното определение на § 1, т.1 от ЗЗЛД, "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

В чл.2, ал.2 от ЗЗЛД са посочени изискванията при събиране и обработване на личните данни: да се обработват законосъобразно и добросъвестно; да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Установените по случая факти- използване от банката на предоставените от Г. Д. лични данни, във връзка с качеството ѝ на картодържател на кредитна карта и внесен депозит в същата банка, за разкриването разплащателна сметка на физически лица № [банкова сметка] от 28.06.2013 г., която тя не е поискала- представлява допълнително обработване на личните данни, несъвместимо с целите, за които личните данни са били събрани- нарушение на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, а не нарушение на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, в какъвто смисъл е и особеното мнение на един от членовете на КЗЛД.

Съгласно чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно

или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. В оспореното решение на КЗЛД не се съдържат фактически установявания за това, че администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки за да защити личните данни. Не са налице и елементите на неправомерно въздействие, посочени в чл.23, ал.1, изр.1 от ЗЗЛД-случайно или незаконно унищожаване; случайна загуба; неправомерен достъп, изменение или разпространение; други незаконни форми на обработване-както сочи и самият жалбоподател в оспорването до съда.

Неправилната правна квалификация на извършеното от администратора нарушение, за което се съдържат правилни фактически установявания в оспореното решение, съставлява извършено от административния орган нарушение на материалния закон-не е приложен законът, който е следвало да бъде приложен спрямо установените факти.

Така допуснатото нарушение обуславя отмяната на оспореното решение, по следните съображения:

Действително, когато фактите и обстоятелствата, правнозначими за извършеното нарушение са правилно установени в хода на административното производство, решаващият съд следва да се занимае с извършеното нарушение и да се произнесе по надлежния ред за ангажиране на отговорността на санкционираното лице. За да бъде отменено решението се изисква не само санкционираното лице да не е извършило нарушение според дадената от административния орган квалификация на основание за ангажиране на отговорността му, а и според фактите, установени в административното и съдебното производство по случая. Няма процесуална пречка съдът да постанови съдебен акт по фактически извършеното нарушение, когато обаче се налага приложение на закон за по-леко, същото или еднакво наказуемо нарушение и да измени решението на КЗЛД, като преквалифицира извършеното нарушение от такова в чл.23, ал.1 от ЗЗЛД в нарушение по чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, както и основание за налагане на наказание- от чл.42, ал.1 на чл.42, ал.9 от ЗЗЛД. Обратното на това означава съдът да премира нарушителя като го освободи изцяло от административнонаказателна отговорност при доказаност на извършено административно нарушение от фактическа страна, което противоречи на целите на административното наказание.

В случая обаче, изменението на оспореното решение чрез преквалифицирането на извършеното нарушение налага приложение на закон за по-тежко наказуемо нарушение, което е недопустимо, а освен това нарушава и забраната за влошаване положението на обжалващия- „О.“-АД. Съгласно чл.42, ал.1 от ЗЗЛД, за нарушения по чл. 2, ал. 2 администраторът на лични данни се наказва с глоба или с имуществена санкция от 10 000 до 100 000 лв., докато санкционната норма на чл.42, ал.9 от ЗЗЛД, приложима за нарушенията на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, предвижда глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв. При това положение, съдът не може да направи друго, освен да отмени незаконосъобразното решение на КЗЛД.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма],[ЕИК], Решение № Ж 279/2013 г. от 27.11.2013 г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението е постановено с участието на заинтересованата страна Г. М. Д..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: